

عنوان مقاله:

ارزیابی و مدیریت ریسک جنبه های زیست محیطی شرکت پروفیل جدید لارستان با تکیه بر آلودگی صدا با استفاده از روش ویلیام فاین و AHP

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مدیریت آلودگی هوا و صدا (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ابوطالب زاهدی - دانشجوی کارشناس ارشد مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، دانشکده فنی مهندسی، گروه مدیریت محیط زیست HSE، زاهدان، ایران.

یعقوب آشنا - کارشناس ارشد مدیریت محیط زیست، دانشکده علوم پزشکی لارستان، لارستان، ایران

مهناز نصرآبادی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، دانشکده فنی مهندسی، گروه مدیریت محیط زیست (HSE)، زاهدان، ایران.

ادریس بذرافشان - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، مرکز تحقیقات ارتقاء سلامت دانشکده بهداشت، گروه بهداشت محیط، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: به جرات می توان گفت در ده ه های اخیر آلودگی صدای ناشی از کارخانجات صنعتی یکی از معضلات زیست محیطی پیش روی بشر بوده است که کاهش ریسک و اثرات سوء آن نیازمند استفاده از برنامه های مدیریت و پایش ریسک زیست محیطی (آلودگی صدا) منسجم با استفاده از روش های ارزیابی استاندارد است. بنابراین، این مطالعه در صدد است تا به ارزیابی و مدیریت ریسک جنبه های زیست محیطی شرکت پروفیل جدید لارستان با تکیه بر آلودگی صدا با استفاده از روش ویلیام فاین و AHP بپردازد. روش: در این مطالعه توصیفی- مقطعی که بر روی نمونه مورد مطالعه شرکت پروفیل جدید لارستان انجام گرفت، سعی شد تا با بهره گیری از روش ویلیام فاین و AHP به پایش ریسک و ارزیابی برنامه مدیریتی ریسک زیست محیطی (آلودگی صدا) ناشی از این کارخانه اقدام گردد. پس از گردآوری داده ها به روش زمینه یابی- پیمایشی و از طریق مصاحبه با کارشناس ایمنی، سرپرست تولید، سرکارگر و متخصص فنی، اطلاعات در محیط تصمیم گیری چند معیاره و به کمک روش دلفی و با استفاده از نرم افزار آماری Expert choice مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد دامنه تراز فشار صدای مناطق دارای آلودگی از 89 دسی بل برای ایستگاه خط تراشکاری A4 تا 115 دسی بل برای ایستگاه کارگاه سیم بود که اغلب این ریسک ها در سطح متوسط به بالا می باشد. بنابر نتایج مدل تصمیم گیری دلفی مشخص شد که معیار هزینه سرمایه گذاری اولیه با وزن نسبی 0/239 مناسب ترین معیار از نظر کلیه جنبه های اقتصادی، فنی، مهندسی و محیط زیستی جهت انتخاب بهترین روش کنترل آلودگی صدا بود، و معیار به روز بودن روش با وزن نسبی 0/027، آخرین اولویت را به خود اختصاص داد. یافته نشان داد، روش کنترل زمان مواجهه فردی با سرو صدا با وزن نهایی 0/224، مناسب ترین روش کنترل و کاهش آلودگی صدا از نظر کلیه جنبه های اقتصادی، فنی، مهندسی و محیط زیستی است، و روش عایق بندی ساختمان ها با وزن نهایی 0/067، آخرین اولویت روش های کنترلی پیشنهادی است. همچنین، روش استفاده از حفاظ های شخصی گوش با وزن نهایی 0/117، در رتبه سوم قرار گرفت و نمی تواند بهترین روش کنترل و کاهش آلودگی صدا باشد. نتیجه گیری: بنابر نتایج به نظر می رسد که شرکت پروفیل جدید لارستان با بهره گیری از معیار هزینه سرمایه گذاری اولیه در تصمیم گیری های مدیریتی، استفاده از روش کنترل زمان مواجهه فردی با سرو صدا یا کنترل در منبع ایجاد آلودگی، و بهره گیری از روش ارزیابی ریسک ویلیام فاین و فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، بتواند ریسک زیست محیطی آلودگی صدا در این شرکت را به طور قابل توجهی کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

پروفیل؛ ریسک زیست محیطی؛ آلودگی صدا؛ ویلیام فاین؛ AHP

